

Sygn. akt II CSK 851/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku B. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przy uczestnictwie P. Spółki Akcyjnej C. w G., (...) Funduszu Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej w S. oraz B. Spółki Europejskiej Oddział w Polsce z siedzibą
w K.

o wpis roszczenia o przeniesienie hipoteki na opróżnione miejsce hipoteczne,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania P. Spółki Akcyjnej C. w G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 30 maja 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 września 2015 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek
B. sp. z o.o. w K. o wpis roszczenia o przeniesienie hipoteki w kwocie 6.750.000 zł
na opróżnione miejsce hipoteczne, a Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia
30 maja 2016 r. oddalił apelację wnioskodawcy.

Wnioskodawca od postanowienia Sądu Okręgowego wniósł skargę
kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do wymogów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy, po pierwsze, oznaczenie orzeczenia, od którego skarga kasacyjna jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, po drugie - przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, i po trzecie - skarga powinna zawierać wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Jeżeli skarga kasacyjna tych wymogów nie spełnia, zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c., podlega odrzuceniu.

Ponadto, w myśl art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie, przy czym wniosek powinien wskazywać przyczynę, dla której Sąd Najwyższy powinien w danej sprawie przyjąć skargę kasacyjną do rozpoznania. Przyczyny te ustawodawca wymienił w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarga kasacyjna wnioskodawcy podlegała odrzuceniu, nie został, bowiem dopełniony wymóg uzasadnienia podstaw kasacyjnych.

Skarżący, jako przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) i sformułował to zagadnienie: „czy fakt wykreślenia w księdze wieczystej hipotek, na których miejsce miałyby być przeniesione inne hipoteki, w chwili rozpatrywania wniosku o ujawnianie roszczenia o przeniesienie tych hipotek, stanowi przeszkodę do wpisu?”. Tak skonkretyzowany wniosek, zgodnie z powołanym art. 389⁴ § 2 k.p.c., powinien być uzasadniony. Skarga kasacyjna zawiera „uzasadnienie”, bez wskazania, czego, i w jakim fragmencie, dotyczy. Analiza treści tego „uzasadnienia” prowadzi do konkluzji, że jest to uzasadnienie dotyczące wyłącznie przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, co oznacza, że skarżący dopełnił wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. Z dziewięciu akapitów tego „uzasadnienia”, trzy pierwsze dotyczą stanu faktycznego, czwarty wskazuje na usterkę uzasadnienia Sądu Okręgowego polegającą na wyrażeniu niezrozumiałego poglądu, piąty wskazuje na brak przytoczenia innych poglądów, szósty i siódmy wskazują, czego Sąd Okręgowy nie uwzględnił i nie wziął pod uwagę, ósmy

natomiast wyraźnie podsumowuje przedstawione uwagi w kontekście sformułowanego zagadnienia.

W podstawach kasacyjnych skarżący zarzucił naruszenie art. 101⁹ w związku z art. 29 i art. 101⁴ § 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz naruszenie art. 29 tej ustawy w związku z art. 626⁸ § 1 i 2 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. Powołując te podstawy kasacyjne, skarżący miał obowiązek ich uzasadnienia. W „uzasadnieniu” zamieszczonym w skardze kasacyjnej, którego zakres przedstawiono wyżej, nie sposób dopatrzeć się uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Ustawodawca po to rozróżnił wymogi konstrukcyjne skargi kasacyjnej objęte art. 389⁴ § 1 k.p.c. i pozostałe, wymienione w art. 398⁴ § 2 k.p.c., aby każde z nich, z uwagi na odrębne funkcje, jakie pełnią w postępowaniu kasacyjnych, były przez wnoszącego skargę wyartykułowane odrębnie, bez potrzeby analizowania i wnioskowania przez Sąd Najwyższy o zamiarze czy też intencjach skarżącego w zakresie zarówno podstaw i zarzutów kasacyjnych jak i argumentacji prawnej dotyczącej wskazywanej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Ustawodawca nie uczynił, bowiem Sądu Najwyższego podmiotem uprawnionym do dokonywania wykładni treści skargi kasacyjnej.

Biorąc, zatem pod uwagę treść „uzasadnienia” zawartego w skardze kasacyjnej stwierdzić należy, że uzasadnienie to jest tylko uzasadnieniem wniosku o przyjęcie z skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występujące w sprawie zagadnienie prawne, natomiast skarżący nie zamieścił w skardze uzasadnienia podstaw kasacyjnych.

W tej sytuacji, brak uzasadnienia powołanych podstaw kasacyjnych powoduje, że skarga jest dotknięta nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym, co w myśl art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c., skutkowało jej odrzuceniem.

Z przedstawionej przyczyny, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

jw